

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Transfigurats

Anem caminant a través d'aquest temps de la Quaresma. Ben diferent però de com moltes vegades ho veiem, la Quaresma no és pas trista, ni fosca, ni desagradable. Potser no acabem d'entendre el què significa quan diem que és un temps penitencial, oblidant que de fet, tota la vida és en certa manera penitencial. Sí, perquè sempre ens hem d'anar purificant, sempre hem de demanar perdó —i així ho fem habitualment al començar la celebració de l'Eucaristia— i sempre hem de lluitar contra el nostre egoisme. I durant aquest temps privilegiat tot això se'ns recorda i se'ns ofereix de viure'l d'una manera especial com a camí de conversió.

Però això no vol dir que aquest sigui un temps trist, perquè a mesura que anem avançant anem també veient la llum al final del camí, una llum que ja ens il·lumina. Ens passa que sovint no sabem mirar més enllà, no encertem a pensar que caminem cap a la llum veritable, que aquesta llum ja és amb nosaltres perquè és Crist, i que en Ell hi ha la vida eterna. I com que no sabem aixecar els nostres ulls cap el cel només veiem la foscor de la terra.

Però aquesta és la realitat, ens espera la Pasqua, ens espera Jesús, ens espera el cel.

Jesús va voler recordar això als apòstols i per això un dia va cridar Pere, Jaume i Joan i pujant dalt de la muntanya es va transfigurar davant d'ells. Aparegueren Moisès i Elies com a testimonis i així, l'Antiga Aliança i la Nova es van fer presents en aquell moment als deixebles.

I com que s'hi trobaven tan bé Pere digué: «Mestre, que bé que estem aquí dalt. Hi faré tres cabanes: una per a tu, una altra per a Moisès i una altra per a Elies». «No sabia què deia», diu l'evangelista sant Lluç.

La Transfiguració de Crist (1439-1442), de Fra Angelico. Convent de Sant Marc de Florència (Itàlia)

Nosaltres no hem vist a Jesús transfigurat però sí que el podem veure a través de la Paraula de Déu, especialment en el que ens diu l'Evangelí d'avui. Perquè la transfiguració va ser un anunci del cel per als deixebles, i ho és també per a nosaltres si sabem tancar els ulls i contemplar per la fe Jesús transfigurat.

A més, tots tenim experiència de la presència de Jesús a la nostra vida, sobretot en alguns moments especials, moments de dolor o de joia en què hem pogut experimentar aquesta presència. Avui podem escoltar nosaltres també la veu del Pare que ens diu: «Aquest és el meu Fill, el meu elegit: escolteu-lo.»

ENTREVISTA

Església viva

PABLO VIZCAÍNO

El 31 de desembre de 1996, el papa sant Joan Pau II va crear una nova diòcesi a Guatemala, la de Suchitupéquez-Retalhuleu, amb una superfície d'uns 5.000 quilòmetres quadrats i 25 parròquies —amb 35 sacerdots i dos diaques—, que donen servei a uns 700.000 habitants. Mons. Pablo Vizcaíno, que n'és el bisbe des de la seva creació, explica la relació «propera i fraterna amb els preveres i amb un laïcat molt col·laborador», que ajuda «enormement» a la tasca evangelitzadora. Mons. Vizcaíno ha visitat recentment Barcelona, on hi té «bons amics sacerdots».

Com es viu la Sinodalitat a la seva diòcesi?

No és res nou per a nosaltres. Fora dels estaments diocesans que afavoreixen l'escolta de les persones, i que tenen en compte les seves opinions, la diòcesi està, com tot el país, millorant els aspectes que ja es vivien, per tal de donar de donar resposta a les inquietuds del Sant Pare. El nostre sistema d'evangelització va cap als allunyats i, per tant, les seves opinions són tingudes en compte.

Com es viu la fe a Guatemala?

Hi ha un cert nivell de secularització. No en som aliens. El que més ha afectat és l'increment de sectes protestants, pentecostals, que envaeixen el territori: per cada capella catòlica n'hi pot haver 30-40 pastors protestants. És una desproporció immensa, però ells controlen comunitats de grups petits de persones. La majoria de la població continua essent catòlica. L'Església és escoltada i la paraula de la nostra Conferència Episcopal gaudeix de credibilitat.

Com us ha afectat la pandèmia?

Abans, les esglésies estaven plenes. Amb la pandèmia els sacerdots es van haver d'espavilar per ser presents a través dels mitjans de comunicació social. Ara volem que els fidels tornin a viure la fe al si dels temples parroquials. Això ens obliga a incrementar el nombre de celebracions. Hi ha interès a tornar i les parròquies s'obren de nou a la formació dels laics.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Afegir un any a la vida

Dijous de la setmana vinent és el seu aniversari. En farà vint-i-dos. Des que en va fer dinou, aquestes celebracions les prepara amb un dia previ de recés. Li ho va recomanar un amic de la universitat i un mossèn amic li ofereix l'ajuda i l'acompanyament necessaris per donar-li un contingut espiritual. És universitària i viu en un pis d'estudiants.

El recés d'enguany, online, va començar un dissabte a la tarda. El mossèn li recomanà considerar i meditar un text del Primer llibre de Samuel. Estar atents a les crides del Senyor. Respondre aquestes crides de Déu demana posar-se davant seu, acceptant la nostra petitesa i reconeixent la seva grandesa: «Elí va comprendre que era el Senyor qui cridava el noi, i digué a Samuel: Ves, torna-te'n a dormir i, si algú et crida, digues: "Parla, Senyor, que el teu servent escolta". Samuel se'n tornà al seu lloc a dormir. El Senyor va entrar, se li acostà i el cridà com les altres vegades: Samuel, Samuel! Li va respondre: Parla, que el teu servent escolta» (1Sa 3,8-10). Resta palès que estar atent a les crides de Déu és reconèixer que és Ell qui pren la iniciativa i que vol aju-

dar aquells que l'estimen amb senzillesa i amb sinceritat. La noia, de casa estant, en un entorn de silenci i de recolliment, dedicà la pregària de la tarda a reflexionar sobre aquest text seguint les pautes que li oferí el mossèn.

El diumenge al matí va tenir una nova connexió telemàtica: Cal saber llegir la voluntat de Déu en la nostra vida, en les contínues crides que ens fa el Senyor en la intimitat de la pregària, en les paraules i en la vida dels qui ens envolten, en les situacions i esdeveniments (l'opressió, la fam, la guerra, l'aparent absència o el silenci de Déu, la malaltia...). Hem de discernir què vol Déu de nosaltres en les petites coses de cada dia, i a l'hora de prendre les determinacions de gran repercussió en la nostra vida. Les respostes personals han de ser de gran disponibilitat, d'amor generós i de servei compromès. «Sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen, dels qui Ell ha decidit cridar» (Rm 8,28).

A migdia, missa a la parròquia per donar gràcies per la vida, per veure clares les crides del Senyor, per seguir-les confiadament.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

San José, Padre de la valentía creativa

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En la Audiencia General del pasado 16 de febrero, el Santo Padre finalizaba un ciclo de catequesis sobre la figura de san José. Catequesis complementarias, decía, a la Carta Apostólica *Patris Corde* (PC 2020).

Releyendo estos documentos sobre san José, profundizamos en la figura de este gran santo. Los santos nos ayudan hacia «la plenitud de la vida cristiana y a la perfección de la caridad. Su vida es una prueba concreta de que es posible vivir el Evangelio» (PC).

De san José expone el Papa diversas virtudes. Sería oportuno contemplar hoy a san José como «Padre de la valentía creativa». Nos ponemos así en sintonía con la «audacia y fervor», señalada por Francisco como una de las notas características de

la santidad, necesaria en nuestros días.

«La santidad es *parresía*: es audacia, es empuje evangelizador que deja una marca en este mundo. Para que sea posible, el mismo Jesús viene a nuestro encuentro y nos repite con serenidad y firmeza: "No tengáis miedo" (Mc 6,50). "Yo estoy con vosotros todos los días, hasta el final de los tiempos" (Mt 28,20)» (GE 129).

Pidamos a san José y a María, nuestra Señora, que nos guíen por el camino de la vida, que nos concedan gracia, misericordia y valentía, y nos defiendan de todo mal. Que nos ayuden a actuar con *parresía*, con audacia, entusiasmo, libertad al hablar, fervor apostólico; que nos ayuden a caminar valerosamente hacia la santidad en el servicio a los hermanos.

Lectures de la missa diària i santoral

14. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)
[Dn 9,4b-10 / Sl 78 / Lc 6,36-38]. Sant Arnal, abat benedictí i mr. (1255); santa Matilde (†958), emperadriu germànica; santa Florentina, vg.

15. ■ Dimarts [Is 1,10.16-20 / Sl 49 / Mt 23,1-12]. Santa Madrona (s. II), vg. i mr. de Tessalònica; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat català, fund. Orde de Calatrava; sant Climent Maria Hofbauer, prev. redemptorista.

16. ■ Dimecres [Jr 18,18-20 / Sl 30 / Mt 20,17-28]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Heribert, bisbe de Colònia (999); sant Ciríac i companys, mrs. (308) a la Via Salària; sant Abraham (s. IV), ermità, de Mesopotàmia; santa Eusèbia, vg.

17. ■ Dijous [Jr 17,5-10 / Sl 1 / Lc 16,19-31]. Sant Patrici (†461), bisbe i evangelitzador d'Irlanda. Sant Josep d'Arimatea, seguidor i amic de Jesús.

18. ■ Divendres [Gn 37,3-4.12-13a.17b-28 / Sl 104 / Mt 21,33-43.45-46]. Sant Ciril de Jerusalem (315-386), bisbe i dr. de l'Església. Sant Salvador d'Horta, rel. franciscà, de Santa Coloma de Farners (la Selva), morí a Càller (Sardenya, 1567).

19. ■ Dissabte [2Sa 7,4-5a.12-14a.16 / Sl 88 / Rm 4,13.16-18.22 / Mt 1,16.18-21.24a (o bé: Lc 2,41-51a)]. Solemnitat de sant Josep, espòs de la Verge Maria, natzarè, patró de l'Església universal i dels agonitzants, i també dels fusters. Sant Amanç o Amanci (s. VII), diaca romà i mr. a Flandes.

20. ■ † Diumenge vinent, III de Quaresma (lit. hores: 3a setm.)
[Ex 3,1-8a.13-15 / Sl 102 / 1Co 10,1-6.10-12 / Lc 13,1-9]. Sant Ambrós de Siena, rel. dominic; sant Martí de Dumio, bisbe; santa Fotina, mr. samaritana; santes Eufèmia i Alexandra, mrs.

DIUMENGE II DE QUARESMA

Lectura del llibre del Gènesi (Gn 15,5-12,17-18)

En aquells dies, Déu va fer sortir fora Abram i li digué: «Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs així serà la teva descendència». Abram cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa. Després li digué: «Jo soc el Senyor que t'he fet sortir d'Ur dels caldeus per donar-te aquest país; serà el teu heretatge». Abram preguntà: «¿Quina garantia me'n doneu, Senyor?». Ell respongué: «Porta'm una vaca, una cabra i un moltó de tres anys, una tórtora i un colomí». Li portà tots aquests animals, els partí per la meitat i posà cada meitat enfront de l'altra, però no va partir els ocells. Uns ocellots de presa volien abatre's sobre els cossos morts, però Abram els allunyava. Quan el sol s'anava a pondre, Abram caigué en un son profund i s'apoderà d'ell un gran terror, com una foscor. Després de la posta, quan ja s'havia fet fosc, veié un forn fumejant, una torxa encesa, que passava enmig dels animals partits.

Aquell dia el Senyor va fer amb Abram una aliança i es comprometé en aquests termes: «Dono aquest país a la teva descendència, des del torrent d'Egipte fins al gran riu, el riu Eufrat».

Salm responsorial (26)

R. *El Senyor m'il·lumina i em salva.*

El Senyor m'il·lumina i em salva, / ¿qui em pot fer por? / El Senyor és el mur que protegeix la meua vida, / ¿qui em pot esfereir? R.

Escolteu el meu clam, Senyor, / compadiu-vos de mi, responeu-me. / De part vostra, el cor em diu: / «Busqueu la meua presència». R.

Arribar davant vostre és el que vull; / Senyor, no us amagueu. / No sigueu sever fins a rebutjar el vostre servent, / vós que sou el meu ajut. R.

N'estic cert, fruité en la vida eterna / de la bondat que em té el Senyor. / Espera en el Senyor! / Sigues valent! Que el teu cor no defalleixi! / Espera en el Senyor! R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Flp 3,17-4,1) (Versió abreujada)

Germans, nosaltres tenim la nostra ciutadania al cel; d'allà esperem un Salvador, Jesucrist, el Senyor, que transformarà el nostre pobre cos per configurar-lo al seu cos gloriós, gràcies a aquella acció poderosa que li ha de sotmetre tot l'univers.

Per tant, germans meus estimats i enyorats, vosaltres que sou el meu goig i la meua corona, manteniu-vos així, en el Senyor, estimats meus.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 9,28b-36)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Joan i Jaume i pujà a la muntanya a pregar. Mentre pregava, es trasmutà l'aspecte de la seva cara i el seu vestit es tornà blanc i espurnejant. Llavors dos homes es posaren a conversar amb ell. Eren Moisès i Elies, que es van aparèixer gloriosos, i parlaven del traspàs d'ell, que s'havia d'acomplir a Jerusalem.

Pere i els seus companys estaven adormits profundament, però quan es desvetllaren, veieren la glòria de Jesús i els dos homes que eren amb ell. Quan aquests anaven a separar-se de Jesús, Pere li digué: «Mestre, que n'estem de bé, aquí dalt! Fem-hi tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies». Parlava sense saber què es deia. Mentre parlava es formà un núvol i els cobrí. Ells s'esglaiaren en veure que entraven dins el núvol. Llavors del núvol estant una veu digué: «Aquest és el meu Fill, el meu elegit; escolteu-lo». Així que la veu hagué parlat, es van trobar amb Jesús tot sol.

Els guardaren el secret, i aquells dies no contaren a ningú res del que havien vist.

Lectura del libro del Génesis (Gén 15,5-12,17-18)

En aquellos días, Dios sacó afuera a Abrán y le dijo: «Mira al cielo, y cuenta las estrellas, si puedes contarlas». Y añadió: «Así será tu descendencia».

Abrán creyó al Señor y se le contó como justicia. Después le dijo: «Yo soy el Señor que te saqué de Ur de los Caldeos, para darte en posesión esta tierra». Él replicó: «Señor Dios, ¿cómo sabré que voy a poseerla?».

Respondió el Señor: «Tráeme una novilla de tres años, una cabra de tres años, un carnero de tres años, una tórtola y un pichón».

Él los trajo y los cortó por el medio, colocando cada mitad frente a la otra, pero no descuartizó las aves. Los buitres bajaban a los cadáveres y Abrán los espartaba.

Cuando iba a ponerse el sol, un sueño profundo invadió a Abrán y un terror intenso y oscuro cayó sobre él.

El sol se puso y vino la oscuridad; una humareda de horno y una antorcha ardiendo pasaban entre los miembros descuartizados.

Aquel día el Señor concertó alianza con Abrán en estos términos: «A tu descendencia le daré esta tierra, desde el río de Egipto al Gran Río Éufrates».

Salmo responsorial (26)

R. *El Señor es mi luz y mi salvación.*

El Señor es mi luz y mi salvación, / ¿a quién temeré? / El Señor es la defensa de mi vida, / ¿quién me hará temblar? R.

Escúchame, Señor, que te llamo; / ten piedad, respóndeme. / Oigo en mi corazón: «Buscad mi rostro» / Tu rostro buscaré, Señor. R.

No me escondas tu rostro. / No rechaces con ira a tu siervo, / que tú eres mi auxilio; no me deseches. R.

Espero gozar de la dicha del Señor / en el país de la vida. / Espera en el Señor, sé valiente, / ten ánimo, espera en el Señor. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 3,17-4,1) (Versión abreviada)

Hermanos:

Nosotros somos ciudadanos del cielo, de donde aguardamos un Salvador: El Señor Jesucristo. Él transformará nuestro cuerpo humilde, según el modelo de su cuerpo glorioso, con esa energía que posee para someterse todo. Así, pues, hermanos míos queridos y añorados, mi alegría y mi corona, manteneos así, en el Señor, queridos.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 9,28b-36)

En aquel tiempo, tomó Jesús a Pedro, a Juan y a Santiago y subió a lo alto del monte para orar. Y, mientras oraba, el aspecto de su rostro cambió y sus vestidos brillaban de resplandor. De repente, dos hombres conversaban con él: eran Moisés y Elías, que, apareciendo con gloria, hablaban de su éxodo, que él iba a consumar en Jerusalén.

Pedro y sus compañeros se caían de sueño, pero se espabilaron y vieron su gloria y a los dos hombres que estaban con él. Mientras éstos se alejaban de él, dijo Pedro a Jesús: «Maestro, ¡qué bueno es que estemos aquí! Haremos tres tiendas: una para ti, otra para Moisés y otra para Elías». No sabía lo que decía.

Todavía estaba diciendo esto, cuando llegó una nube que los cubrió con su sombra. Se llenaron de temor al entrar en la nube.

Y una voz desde la nube decía: «Este es mi Hijo, el Elegido, escuchadlo». Después de oírse la voz, se encontró Jesús solo. Ellos guardaron silencio y, por aquellos días, no contaron a nadie nada de lo que habían visto.

COMENTARI

«Aquest és el meu Fill, el meu elegit»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

L'Evangeli ens ofereix avui, segon diumenge de Quaresma, com cada any, el relat de la transfiguració de Jesús; aquesta vegada segons la versió de Lluc.

L'escena se situa en la muntanya, on Jesús puja a pregar acompanyat de Pere, Joan i Jaume; els mateixos tres deixebles que van ser testimonis de la pesca miraculosa. L'evangelista Lluc és el qui més vegades ens presenta Jesús pregant. De fet, tots els moments importants de la seva vida van acompanyats de la pregària. I és en el context de la pregària dalt de la muntanya que es trasmutà el rostre i els vestits de Jesús.

Enmig de la trasmudança, Moisès i Elies, gloriosos, es posen a conversar amb Jesús. Moisès i Elies representen la Llei i els Profetes; les dues columnes de la revelació de la paraula de Déu a l'Antic Testament. Ambdós parlen amb Jesús del traspàs que ell havia d'acomplir a Jerusalem. Literalment, la versió original en grec parla de «l'èxode» de Jesús a Jerusalem. És una referència a la seva passió, mort i resurrecció, com a compliment i plenitud de la salvació de Déu, de la que l'èxode d'Egipte només era una anticipació. I és que l'autèntica salvació de Déu, promesa per la Llei i els Profetes, consisteix en la Vida nova de la Resurrecció que Jesús va inaugurar a Jerusalem.

La profunditat de l'experiència no és ben compresa per Pere i els altres. De fet, mentre Jesús resa ells dormen, i quan desperten volen fer permanent una experiència puntual: «Què n'estem de bé... fem-hi tres cabanes». En aquest context, en la referència a les cabanes ressona novament el tema de l'èxode, i d'Israel acampat al peu del Sinai. Però l'èxode és camí i no habitacle permanent.

El núvol de Déu recorda novament l'èxode, mentre que la veu que hi ressona reclama el Baptisme de Jesús al Jordà. «Aquest és el meu Fill, escolteu-lo». A la fi resta Jesús tot sol, i tot torna a la normalitat. L'experiència viscuda resta en el secret del cor.

Jesús és el Fill de Déu, en qui desemboquen la Llei i els Profetes. La seva vida duu a terme la salvació anticipada en l'èxode d'Israel, però que troba la seva plenitud en la Vida nova del Ressuscitat. A l'inici encara de la Quaresma, l'episodi de la Transfiguració, ens fa entreveure ja el Triduum Pasqual de la passió, mort i Resurrecció de Jesucrist, el Fill elegit del Pare.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge dia 13, a les 12 h. Missa del Rocío a la Parròquia de Sant Francesc d'Assís de Sabadell.

Dijous 17, a les 12 h. Consell Diocesà de Càritas a la Cúria. / **A les 20 h.** Missa en la trobada de seminaristes de Catalunya al Seminari de Terrassa.

Divendres 18, a les 12 h. Felicitació de la diòcesi al Sr. Bisbe amb motiu de la seva onomàstica.

Dissabte 19, a les 20.30 h. Vetlla de pregària per les vocacions al Seminari.

Notícies

Mons. Cristau presideix la reunió de Càritas Catalunya. El dijous 3 de març, Mons. Salvador Cristau presidí la reunió ordinària dels responsables de Càritas de les diòcesis amb seu a Catalunya. La reunió tingué lloc a Cà-

ritas diocesana de Catalunya, que té la seu a la ciutat de Sabadell.

Mons. Cristau visita Santa Maria de Montcada. El dissabte 5 de març, a les 7 de la tarda, l'Espres del Diumenge i de Quaresma, Mons. Salvador Cristau celebrà la Missa a la Parròquia de Santa Maria de Montcada i beneí les reformes: altar, creu, imatge de la Mare de Déu i bancs de l'església. Després saludà els feligresos i es reuní amb el Consell Pastoral.

Mons. Salvador Cristau inicia la Quaresma a la Catedral. El Dimecres de Cendra, 2 de març, Mons. Salvador Cristau celebrà la Missa a la Catedral i imposà la cendra als fidels. El diu-

menge 6 de març, l de Quaresma, tornà a celebrar la Missa a la Catedral. En ella tingué lloc el ritu d'Elecció dels catecúmens que rebran els sagraments de la iniciació cristiana la propera Pasqua. Són 19 amb els seus padrins.

Life Teen conference a Montserrat.

Del 4 al 6 de març, el Monestir de Montserrat ha tornat a acollir la trobada europea d'animadors que segueixen el mètode *Life Teen*. Hi han participat 300 joves de Catalunya, València i Castella, i d'altres països europeus i d'Estats Units. La trobada ha estat organitzada pels responsables a Europa, que són de Terrassa, lloc on s'acollí per primera vegada a Espanya.

En la pau de Crist

Sr. Jaume Galobart Durán morí a Barcelona el 4 de març als 68 anys. A l'Arxidiòcesi de Barcelona va ser Consiliari del Moviment de Joves Cristians

de Comarques (JARC) i del Moviment Cristià de Joves. Col·laborà amb la Rosa Deulofeu a la Delegació de Joveventut i amb Ràdio Estel. A la diòcesi de Terrassa ha estat Delegat episcopal per al Catecumenat, Delegat episcopal d'Apostolat Seglar i Secretari del Consell Pastoral Diocesà. Mons. Salvador Cristau presidí les exèquies el dia 7 a la seva parròquia, Santa Eulàlia de Ronçana.

Agenda

Missa amb les entitats andaluses. Aquest diumenge dia 13, a les 11 h, a la Catedral, Mn. Fidel Catalán, Vicari general, presideix la Missa amb les entitats andaluses en la proximitat del Dia d'Andalusia.

Missa amb el Centre Aragonès. Aquest diumenge dia 13, a les 12.30 h, a la Parròquia de Sant Llorenç de Terrassa, Mn. Fidel Catalán presideix la Missa amb participació del Centre Aragonès de Terrassa i beneeix els nous locals de l'entitat.

Dia del Seminari. Dissabte 19, Jornada de portes obertes. A les 10 h, trobada d'adolescents; a les 17 h, trobada d'infants; a les 20.30 h, Vetlla de pregària per les vocacions. Diumenge 20: Testimoni dels seminaristes a les parròquies.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Tranfigurados

Seguimos caminando a través de este tiempo de la Cuaresma. Sin embargo, bien distinto de cómo muchas veces lo vemos, la Cuaresma no es triste, ni oscura, ni desagradable. Puede ser que no acabemos de entender lo que significa cuando decimos que es un tiempo penitencial, olvidando que de hecho, toda la vida es en cierto modo penitencial. Sí, porque siempre debemos irnos purificando, siempre debemos pedir perdón —y así lo hacemos habitualmente al empezar la celebración de la Eucaristía— y siempre debemos luchar contra nuestro egoísmo. Y durante este

tiempo privilegiado todo esto se nos recuerda y ofrece de una manera especial como camino de conversión.

Pero esto no quiere decir que éste sea un tiempo triste, porque a medida que avanzamos vamos también viendo la luz al final del camino, una luz que ya nos ilumina. Nos ocurre que a menudo no sabemos mirar más allá, no acertamos en pensar que caminamos hacia la luz verdadera, que esta luz ya está con nosotros porque es Cristo, y que en Él está la vida eterna. Y como no sabemos levantar nuestros ojos hacia el cielo, sólo vemos la oscuri-

dad de la tierra. Pero ésta es la realidad, nos espera la Pascua, nos espera Jesús, nos espera el cielo.

Jesús quiso recordar esto a los apóstoles y por eso un día llamó a Pedro, Santiago y Juan y subiendo a la montaña se transfiguró delante de ellos. Aparecieron entonces Moisés y Elías como testigos y así, la Antigua Alianza y la Nueva se hicieron presentes en ese momento a los discípulos.

Y como se encontraban tan bien allí Pedro dijo: «Maestro, qué bien estamos aquí arriba. Haré tres cabañas: una para ti, otra para Moisés y otra para Elías». «No sabía qué decía», dice el evangelista san Lucas.

Nosotros no hemos visto a Jesús transfigurado pero sí que podemos

verlo a través de la Palabra de Dios, especialmente en lo que nos dice el Evangelio de hoy. Porque la transfiguración fue un anuncio de la Resurrección y del cielo para los discípulos, y lo es también para nosotros si sabemos cerrar los ojos y contemplar por la fe a Jesús transfigurado.

Además, todos tenemos experiencia de la presencia de Jesús en nuestras vidas, sobre todo en algunos momentos especiales, momentos de dolor o de gozo en los que hemos podido experimentar esta presencia consoladora suya. Hoy además podemos escuchar nosotros también la voz del Padre que nos dice: «Este es mi Hijo, mi predilecto: escuchadlo.»

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

